

សង្ខេបរក្សាវិទ្យាប្រយោជន៍ និងក្រុមជំនុំអាជ្ញាធរនៃទីស្តីទីស្តីបង្កើនប្រជាជន — លេខមកប្រែប្រួល

Jeff Pippenger
2026-01-11

លេខមកប្រែប្រួល

សង្ខេបរក្សាវិទ្យាប្រយោជន៍នឹងភាពដឹកនាំនៃព្រះវិហារអាឡាស្កាទីស្តីទីស្តីបង្កើនប្រជាជន ឡាអូឌីស ដោយសក្តិភាពអំពីការបះបោរដល់ការគំរាមកំហែងច្បាប់របស់វា តាមរយៈប្រជុំជំនុំជំនាញ។ ប្រជុំជំនុំជំនាញនេះក៏ត្រូវបានបង្ហាញផងដែរនៅក្នុងអស្ថេរភាព ជំពូក ៨ ដល់នូវទីនោះ បុរសមកប្រែប្រួលនាក់នៃប្រជុំជំនុំជំនាញនេះមានក្រុមប្រឹក្សាបង្កើនប្រជាជនអាទិត្យ។ នៅឆ្នាំ 1901 គឺ 13 ឆ្នាំបន្ទាប់ពីការបះបោរនៃឆ្នាំ 1888 ព្រះវិហារអាឡាស្កាទីស្តីទីស្តីបង្កើនប្រជាជនបានរៀបចំគណៈកម្មាធិការមួយ ដើម្បីដឹកនាំព្រះវិហារ។

គណៈកម្មាធិការបុរសបុគ្គលិកនៃនីហាតទូទៅដំបូង ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងអំឡុងក រារៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធច្បាប់វិញ្ញាបនបត្រសំខាន់នៃសម័យបុរសនីហាតទូទៅ ឆ្នាំ 1901 ហើយវាមានសមាជិកចំនួន 25 នាក់។

នេះជាការពង្រីកយ៉ាងសំខាន់ពីគណៈកម្មាធិការមុនឆ្នាំ 1901 ដល់មានសមាជិកគ្រឹះ 13 នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ ចំនួនសមាជិកបានកើនឡើងតាមរយៈឆ្នាំកន្លងមក ប៉ុន្តែព្រះយស្មើតែងតែសម្រាប់ចុងបញ្ចប់ដោយគ្រប់គ្រងនឹងការចាប់ផ្តើមជានិច្ច។ ការចាប់ផ្តើមនេះគឺមានសមាជិក 25 នាក់ ដោយមានមន្ត្រីមួយនាក់ជាមេដឹកនាំ ស្របគ្នានឹងលំដាប់មួយនៃក្រុមទីបីសុទ្ធ ដល់មានប្រជាជន 24 នាក់ និងសមាជិកច្រើនមុន។

យូដាស និងសាន់ហាដ្រីន គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញាព័រនៃការបះបោរនៃសម័យព្រះគ្រីស្ទ។ សាន់ហាដ្រីនតំណាងឲ្យពួកជំនុំអាឡាស្កាទីស្តីទីស្តីបង្កើនប្រជាជន សម័យឡាអូឌីស។

ការចូលរួមរបស់សាន់ហាដ្រីនក្នុងការឆ្លងព្រះគ្រីស្ទ

បង្ហាញជាគំរូទុកជាមុនអំពីគ្នាទីរបស់អាឡាស្កាទីស្តី ក្នុងវិបត្តិច្បាប់ផ្ទៃក្នុងអាទិត្យ។

សាន់ហាដ្រីន—ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់បំផុតរបស់សាសន៍យូដាស្ទ្រីម

ដល់មានសមាសភាពពីពួកសម្តេចសង្ឃ ពួកចាស់ទុំ និងពួកអាចារ្យក្រិកយ៉ាងយឺតយ៉ាវ ក្រោមអ ធិបតីភាពរបស់មហាប្រជុំយកយ៉ាងស្រស់—បានដើរតួនាទីស្តីទីស្តីបង្កើនប្រជាជនក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ទាំង ឡាយដល់នូវការសង្ខេបនៃវិធានគតិរបស់ព្រះយស្មើ។

បន្ទាប់ពីព្រះយស្មើត្រូវបានចាប់ខ្លួននូវស្ថានភាពសម្តែង

(ដល់បានរៀបចំឡើងដោយការកុបតំរបស់យូដាស)

ទ្រង់ត្រូវបាននាំមកឈរនៅមុខក្រុមសាន់ហាដ្រីននៃពេលយប់ ក្នុងផ្ទះរបស់កែស។

ពួកគេស្រែងរកសក្តិភាពដើម្បីដកខ្លួនចេញពីស្ថានភាពនេះ

ដោយនាំសាក្សីមកចោទប្រកាន់ទ្រង់ពីបទប្រហារព្រះ និងការបះបោរ។

នៅពេលកែសបានសួរព្រះយស្មើដោយផ្ទាល់ថា តើទ្រង់ជាព្រះមស្មើ (ឬ ព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ) ឬទេ ការឆ្លើយតបយ៉ាងបញ្ចេញនូវការបះបោរព្រះយស្មើថា

«អ្នកមាននិយាយដូចនោះហើយ» មាននាថ្ងៃសម្ដេចសង្ឃបុរាណថា
«ពាក្យបុរាណចម្រើន!» ក្រុមបុរាណសាសនាកាន់ទោសទូទាំងថា សមនឹងទទួលសេចក្ដីសុភមង្គល
ដោយខ្មែរអំណាចក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រុងក្នុងការប្រហារជីវិតតាមទោសមរណៈ
ពួកគេមានបុគ្គលព្រះយស្មើទៅនឹងពុទ្ធនាម ពីឡាត អភិបាលរួម
ដោយចោទបុរាណកាន់ទូទាំងពីបទប្រហារ ដើម្បីបិទនាថ្ងៃមានការប្រហារជីវិតតាមរបៀបរួម។
ការឆ្លងកាត់ពិតប្រាកដគួរមានអនុវត្តក្នុងនាមទោសនាមក្រោមបញ្ជារបស់ពីឡាត ប៉ុន្តែតែមាន
កំណត់ឡើងតែបន្ទាប់ពីពីឡាតចុះចាញ់ចំពោះសម្បទានពីសំណាក់ពួកសម្ដេចសង្ឃ
និងហ្វូងមនុស្ស (ដែលទាមទារឲ្យសម្លាប់ព្រះយស្មើ និងដោះលែងហាវហាស)។

«កាលព្រះគ្រីស្ទគង់នោះលើផែនដីនេះ លោកិយមានជួររើសរើសហាវហាស។
ហើយសព្វថ្ងៃនេះ លោកិយ និងពួកជំនុំទាំងឡាយកំពុងជួររើសរើសដដែលនោះ។
ទិដ្ឋភាពនៃការកុបត់ ការបដិសេធ និងការឆ្លងកាត់ព្រះគ្រីស្ទ គួរមានសម្ដែងឡើងវិញ
ហើយនឹងគួរសម្ដែងឡើងវិញមុនដទៃទៀតក្នុងទំហំដ៏ធំសម្បូរ។
មនុស្សទាំងឡាយនឹងពេញទៅដោយលក្ខណៈសម្បត្តិក្នុងស្មារតី
ហើយការល្អប្រសើរបំផុតរបស់វានឹងមានអំណាចយ៉ាងខ្លាំងលើពួកគេ។
តាមកម្មវិធីដែលពន្យល់គួរមានបដិសេធ នោះការយល់ខុស
និងការមិនយល់ច្បាស់នឹងកើតមានដល់កម្មវិធីនោះដែរ។
អស់អ្នកដែលបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ ហើយជួររើសរើសហាវហាស
កំពុងប្រព្រឹត្តនូវការបោះបង្គោលបញ្ចេញនូវផ្លូវបំផ្លាញ។ ការបំផ្លាញការពិត
និងសាក្សីក្នុងក្រុម នឹងកើនឡើងវិញក្នុងការបោះបង្គោលយ៉ាងច្បាស់។
ភូមិភាគនៃអាមេរិក នោះរូបកាយទាំងមូលក៏នឹងពេញទៅដោយសេចក្ដីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ។ អស់អ្នក
ដែលបុគ្គលសេចក្ដីសុខឡើងរបស់ខ្លួនឲ្យដល់មនោរម្យនាគ្រប់ព្រះគ្រីស្ទ
នឹងយឺតយ៉ាវឲ្យដល់សុចរិតនៃការបោះបង្គោលនៃការបោះបង្គោលដ៏គួរឲ្យយល់ដឹងក្នុង
ដៃគូគ្នាទាំងរូបកាយ ពុលលីង និងវិញ្ញាណ ដល់ចំណុចដែលក្រោមអំណាចរបស់វា
ពុលលីងទាំងឡាយបំបែកពីការស្ដាប់សេចក្ដីពិត ទៅជាការសេចក្ដីកុហក។
ពួកគេគួរមានចាប់ជាប់ក្នុងអន្ទាក់ និងគួរមានកាន់កាប់
ហើយតាមរយៈរាល់ទង្វើរបស់ពួកគេ ពួកគេស្ដេចកែច្នៃ ចូលរួមហាវហាសឲ្យយឺតយ៉ាវ
ប៉ុន្តែតែឆ្លងកាត់ព្រះគ្រីស្ទចុះ។»

«សូមបិតាឲ្យនេះ ការសម្រេចចិត្តនេះកំពុងគួរមានជួររើសរើស។
ទិដ្ឋភាពទាំងឡាយដែលមានកើតឡើងនោះលើផែនដី
កំពុងគួរមានកើតឡើងឡើងវិញ។
នៅក្នុងក្រុមជំនុំទាំងឡាយដែលមានបោះបង្គោលសេចក្ដីពិត និងសេចក្ដីសុចរិត
នោះកំពុងគួរមានបង្ហាញឲ្យយឺតយ៉ាវ ធម្មជាតិមនុស្សអាចជួររើសរើស
ហើយនឹងជួររើសរើសខ្លួន នៅពេលសេចក្ដីសុខឡើងរបស់ព្រះមិនមែនជាគោលការណ៍ដែល
សុចរិតនៅជាប់ជានិច្ចក្នុងពុលលីង។ យើងមិនចាំបាច់គួរភ័យខ្លាចអំពីចំពោះអ្វីណា
មួយដែលអាចកើតឡើងឥឡូវនេះឡើយ។
យើងមិនចាំបាច់គួរអស្ចារ្យចិត្តចំពោះការវិវឌ្ឍន៍ណាមួយនៃភាពវិនិច្ឆ័យឡើយ។
អស់អ្នកដែលជានិច្ចលើក្រីក្រយិន័យរបស់ព្រះក្រោមជើងមិនបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួន
មានវិញ្ញាណដូចគ្នានឹងបុរសទាំងឡាយដែលមានបុរាណ និងកុបត់ព្រះយស្មើ។
ដោយមានការចុះចាប់ណាមួយនៃមនសិការ
ពួកគេនឹងប្រព្រឹត្តអំពើទាំងឡាយរបស់ឪពុករបស់ពួកគេ គឺអាក្រក់។
ពួកគេនឹងស្ទើរដល់លំដាប់ដែលបានចេញពីបុរាណកុបត់របស់យូដាសាថា
“តើអ្នកនឹងឲ្យអ្វីដល់ខ្ញុំ បើខ្ញុំកុបត់ព្រះយស្មើគ្រីស្ទបុគ្គលនោះឲ្យអ្នក?”

សូមបើកតែឡូន៖

ព្រះគ្រីស្ទកំពុងត្រូវបានគេបំភ័យនៅក្នុងរូបបុគ្គលនៃពួកបរិសុទ្ធជរបស់ទ្រង់។ Review and Herald, January 30, 1900.

បើអត្ថបទនេះពិតជាមានន័យតាមដំណើរការនិយាយមែន នោះអស់អ្នកដែលកំពុងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា «ជ្រើសរើសហាវហាស» នឹងមិនអាចយល់នូវអ្វីដែលអត្ថបទនេះបង្ហាញឱ្យឃើញ។ មនុស្សទាំងនោះគឺជាមនុស្សដែលមាននៅក្នុង 2 Thessalonians ដដែលទទួលការបំភាន់ដ៏ខ្ពស់ក្នុង ពិព្រោះពួកគេមិនបានសុំឱ្យស្រាវជ្រាវច្រើនពិតទេ។ នាងបាននិយាយអំពីអស់អ្នកដែលជ្រើសរើសហាវហាសថា៖ «អស់អ្នកដែលប្រគល់សេចក្តីសុំឱ្យរៀនរបស់ខ្លួនទៅមេត្តាជំនាញមុនគេនៅព្រះគ្រីស្ទ នឹងឃើញខ្លួនស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង—ទាំងកាយ ពរលឹង និងវិញ្ញាណ—នៃការលង់ចិត្តមួយដែលទាក់ទាញយ៉ាងខ្លាំង ដល់ចំណាប់ក្រោមអំណាចរបស់វា ពរលឹងទាំងឡាយបែកធ្លាក់ពីការស្តាប់សេចក្តីពិត ទៅជឿសេចក្តីកុហក។» អស់អ្នកដែលកំពុងជ្រើសរើសហាវហាស ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សាតាំង មុនសញ្ញាសម្គាល់នៃលើសក្ខីកម្ម និងច្បាប់ចុងអាទិត្យ។ នៅក្នុងសភាពបែបនោះ ពួកគេមិនអាចដាច់ខាតយល់នូវអ្វីដែលអត្ថបទនេះបង្ហាញឱ្យឃើញ។ ដូច្នេះ ពួកគេនឹងលឺកឡឹងថា «លក្ខខណ្ឌនានានៅពេលដែលបងស៊ីរីរ៉ាយត៍ បានសរសេរពាក្យទាំងនេះ គឺសម្រាប់បុរសគូស្រាវជ្រាវពិសេសនោះ មិនមែនសម្រាប់ឡូនទេ»។ បុរសនៃពួកគេនឹងនិយាយថា «នាងកំពុងនិយាយអំពីសាសនាគ្រីស្ទក្នុងន័យទូទៅ ហើយនេះមិនអនុវត្តដោយផ្ទាល់ចំពោះសេដ្ឋី អធិបតីស៊ីនីស្ទទេ»។ ពាក្យឥតមូលដ្ឋាននោះ។

ជាក់ជាមែន សុំបានការណែនាំប្រវត្តិសាស្ត្រនៅពេលដែល Sister White បានសរសេរពាក្យទាំងនោះ ពិតប្រាកដជាការអធិប្បាយមួយលើបុរសគូស្រាវជ្រាវខ្ពង់ខ្ពស់របស់នាងផ្ទាល់ ប៉ុន្តែដូចគ្នានឹងករណីរបស់យ៉ូហានក្នុងព្រះវិរាដដែរ នៅពេលដែលព្យាករណ៍មុនគេត្រូវបានប្រាប់ឱ្យសរសេរ គាត់ត្រូវបានប្រាប់ឱ្យសរសេរ «អ្វីៗដែលអ្នកបានឃើញ ហើយអ្វីៗដែលមានស្រាប់ ហើយអ្វីៗដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលក្រោយ»។ នៅពេលដែលព្យាករណ៍មុនគេកត់ត្រាអំពីអ្វីៗដែលមានស្រាប់ គាត់ក៏កំពុងតែកត់ត្រាអំពីអ្វីៗដែលនឹងមានផងដែរ។

ភាពជាអ្នកដឹកនាំនៃសាសនាអាដវីនទីស្ទ ត្រូវបានកំណត់ដោយបុរស ២៥ នាក់របស់អសេគោល ដែលស្ថិតតាមន័យទំនាយជាមួយនឹងបុរស ២៥០ នាក់ដែលឈរជាមួយគ្នា ដាច់ នឹងអាប៊ីរ៉ាមីដផងដែរ។ ដូចគ្នានឹងមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង ពួកអ្នកបះបោរនៅឆ្នាំ 1888 និងសន្និបាតទូទៅមិននិយាយអំពីស្រី ត្រូវបានបងស៊ីរីរ៉ាយត៍កំណត់អត្តសញ្ញាណថា កំពុងជ្រើសរើសទៀតនូវការបះបោររបស់គ្រូ ដាច់ នឹងអាប៊ីរ៉ាមីដ។ បងស៊ីរីរ៉ាយត៍បង្ហាញដោយផ្ទាល់ថា នៅពេលទេវតាវិវរណៈជំពូក ១៨ ចុះមក ហើយបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់គាត់ នោះភូមិភាគចុងក្រោយក៏ចាប់ផ្តើមឡើង។

«ក្នុងរឿងចុងក្រោយ នឹងផ្តល់មកលើប្រជាជនរបស់ព្រះ។
ទេវតាមានប្រទេសភាពមួយ នឹងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ហើយផ្តល់នូវទាំងមូល
នឹងគ្រូប្រឆាំងបំណងដោយសិរីល្អរបស់ព្រះ»។ Review and Herald, April 21, 1891.

អ្នកស្មើវាយក៏ បានបង្រៀនដោយផ្ទាល់ថា ទេវតាវិវរណៈ ជំពូក ១៨
បានចុះមកនៅសន្តិភាពទូទៅ ឆ្នាំ ១៨៨៨ ជាមួយនឹងសាររបស់ A. T. Jones និង E. J.
Waggoner។ នៅពេលដែលនាងសូមីតនាទៅក្នុងសន្តិភាព
នាងគ្រូប្រឆាំងបំណងដោយការបះបោរ
ដល់ចំណាត់ការនាងបានសម្រេចចិត្តប្តូរមូលរបស់របររបស់នាងហើយចាកចេញ
ប៉ុន្តែទេវតាមួយបានប្តាប់នាងថា នាងគ្រូប្រឆាំងនៃ ហើយកត់ត្រាបុរសគុតិសាស្ត្រនោះ
ព្រោះវាជាការកើតឡើងសារឡើងវិញនៃការបះបោររបស់គ្រូវា។
ហេតុអ្វីបានជាទេវតាចង់ឲ្យកត់ត្រាវាទុក
បុរសនិមិត្តមន្តរបស់ម្ចាស់កុខីភាពមួយនៅក្នុងចុងក្រោយនេះ?
បុរសនិមិត្តមន្តរបស់ម្ចាស់កុខីភាពម្នាក់ចុងក្រោយ គឺវាអាចមានន័យអ្វីផ្សេងទៀតបាន
លើកលែងតែថា ក្រុមជំនុំអាជ្ញាធរសុខ ចុងទីបំផុត នៃមួយឡឌីស
នឹងដើរតាមដំណើរសាសនាហេដ្ឋាន ក្នុងអំឡុងពេលវិបត្តិនៃច្បាប់ចុងអាទិត្យ
ហើយជាពិសេសគឺបុរសគុតិសាស្ត្រនៃនាងទៅដល់វា។

សាររបស់ Jones និង Waggoner គ្រូប្រឆាំងបំណងថា
«សារនៃការរាប់ជាសូចនាករដោយសេចក្តីជំនឿ យ៉ាងពិតប្រាកដ» «សារឡើងវិញ»
«សារអំពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ» និង «សាររបស់ទេវតាទីបី»។
ពួកអ្នកបះបោរបានប្តាប់នឹងសារនោះ
ហើយក៏បានបដិសេធការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍
និងអ្នកនាំសាសនានៃគ្រូប្រឆាំងសម្រាប់កិច្ចប្រជុំនោះផងដែរ។ បងស៊ី White
ក៏បង្រៀនដល់ថា នៅពេលអគារជំរុំនៃក្រុង New York គ្រូប្រឆាំងបំណងឲ្យដួលរលំ
ដោយការប៉ះពាល់នៃព្រះចន្ទស្ថានរបស់ព្រះ នោះវិវរណៈ 18:1-3 នឹងគ្រូប្រឆាំងបំណង
ចាប់តាំងពី 9/11 មក ការដឹកនាំនៃក្រុមជំនុំសេដ្ឋកិច្ចនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
បានកំពុងផ្ទុះឡើងនូវការបះបោររបស់ Korah ការបះបោររបស់បុរសចាស់ទុំទាំង 25
នាក់ ការបះបោររបស់ចំណាត់ការនៃឆ្នាំ 1888
និងការបះបោររបស់សាសនាហេដ្ឋានក្នុងអំឡុងពេលនៃនាងទៅដល់ឈើឆ្កាង។ បុរសទាំង 25
នាក់នោះ ជានិមិត្តរូបកំណាងឲ្យបញ្ចប់ជីវិតភាពលើក្នុងកុលាយមួយ។

ជនល្មើសម្នាក់គ្រូប្រឆាំងមានអាយុ២៥ឆ្នាំ នៅពេលដែលគេចាប់ផ្តើមបម្រើ។

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ម៉ូសេថា៖
«នេះជាកិច្ចការដ៏ល្អទាំងនឹងពួកល្អៗ ចាប់ពីអាយុមុកប្រាំឆ្នាំឡើងទៅ
ពួកគេត្រូវចូលទៅបំពេញការងារក្នុងសហគមន៍នៃរោងឧបសគ្គនៃសហគមន៍។
ហើយចាប់ពីអាយុហាសិបឆ្នាំ ពួកគេត្រូវឈប់ពីការបម្រើក្នុងសហគមន៍នោះ
ហើយមិនគួរបម្រើទៀតឡើយ។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបម្រើជាមួយបងប្អូនរបស់ខ្លួន
នៅក្នុងរោងឧបសគ្គនៃសហគមន៍ ដើម្បីបង្កើនកុសលភាពកិច្ចការ
ហើយមិនគួរផ្ទេរកិច្ចការណាមួយឡើយ។ ដូច្នេះ
អ្នកគួរប្រព្រឹត្តចំពោះពួកល្អៗទាំងនឹងការកិច្ចការរបស់ពួកគេ»។ ជនគណនា
៨:២៣-២៦

អ្នកលើមុនាក់ចាប់ផ្តើមបម្រើការនៅអាយុមុកប្រាំឆ្នាំ
ហើយបម្រើអស់រយៈពេលមុកប្រាំឆ្នាំ រហូតដល់អាយុសិបឆ្នាំ។ ទូកនសែចេកុតិសញ្ញា
ក្នុង ម៉ាទ្វាគី ជំពូក ៣ កំពុងសម្ភាសនាដោយការចម្រើន
ហើយក៏កំពុងជម្រុះអ្នកលើផងដែរ នៅពេលច្បាប់ថ្មីអែទីតុយ
ដូចដែលទ្រង់បានជូនដំណឹងថ្ងៃ ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។

ម៉ែលី! យើងនឹងផ្សព្វផ្សាយនូវរបស់យើងទៅ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្សព្វផ្សាយនោះមុខយើង;
ហើយព្រះអម្ចាស់ ដល់អ្នករាល់គ្នាសុំរំលឹក នឹងយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ក្នុងរាជ្យ
គឺជាទូកនសែញសម្ភាសនា ដល់អ្នករាល់គ្នាពេញចិត្តនឹងទ្រង់។ ម៉ែលី!
ទ្រង់នឹងយាងមក នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវនៃពេលបរិវារទាំងឡាយ។

ប៉ុន្តែ តើនិរណាអាចទ្រង់ទ្រង់នៃទ្រង់យាងមក? ហើយតើនិរណាអាចឈរមាំមួន
នៅពេលដែលទ្រង់លេចមក? ដុបិត ទ្រង់ប្រៀបដូចជាភូមិយើងនៃអ្នកចម្រើន
ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោះកសម្បូរភ្លៀកបំពាក់។ ហើយទ្រង់នឹងគង់អង្គុត
ដូចជាអ្នកចម្រើន និងអ្នកសម្ភាសនាប្រាកដ។
ហើយទ្រង់នឹងសម្ភាសនាក្នុងច្បាប់របស់លើ ហើយនឹងចម្រើនពួកគេ ដូចជាមាស
និងប្រាក់ ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចថ្វាយតន្ត្រីយដល់ព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្តីសុចរិត។
បន្ទាប់មក តន្ត្រីយរបស់យូដា និងយូសាឡឹម នឹងជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះយេស៊ូវ
ដូចក្នុងគុកពីបុរាណ ហើយដូចក្នុងឆ្នាំកាលមុនៗ។ ម៉ាទ្វាគី 3:1-4។

លេខ «២៥» ជានិមិត្តរូប មិនត្រឹមតែតំណាងឱ្យលើមុនាក់ដល់សូម្បីតែរូបប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែក៏តំណាងឱ្យលើមុនាក់ក្នុងក្រុលងក្រោយមុនាក់ផងដែរ។ ដូចនេះ «២៥»
ជានិមិត្តរូបដល់កំណត់ការបំបែកចេញនៃអ្នកថ្វាយបង្គំពីបុរសទេ
មិនថាពួកគេជាព្រះហឫទ័យមានបុរាណ និងព្រះហឫទ័យល្អដល់ សត្វចង្រៀម និងពពែ ឬស្បូវសាលី
និងសូម្បីតែអ្នកក៏ដោយ។ លេខមុកប្រាំ មិនត្រឹមតែជានិមិត្តរូបនៃលើមុនាក់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែសំខាន់ដូចគ្នានេះដែរ វាជានិមិត្តរូបនៃការបំបែកចេញ (ការបន្តសុទ្ធ) នៃពួកលើ
ការបំបែកចេញនោះក៏ឡើយនៃពេលច្បាប់ថ្មីអែទីតុយ
ហើយវាជាបុរាណបទសំខាន់មួយនៃព្រះបន្ទូលនាំយរបស់ព្រះ។ ដូចនេះ វាសមគួរណាស់ដល់
ម៉ាថាយ ជំពូកមុកប្រាំ
គ្មានតែជាការបន្តនៃនាំយរបស់ព្រះយេស៊ូវអំពីចុងបញ្ចប់នៃលើកិយ នៅក្នុង ម៉ាថាយ
ជំពូកមុកប្រាំ។

ហើយព្រះយេស៊ូវបានចេញទៅ ហើយចាកចេញពីព្រះវិហារ;
ហើយពួកសិស្សរបស់ទ្រង់បានមកជិតទ្រង់
ដើម្បីបិទហោត្រាអគារទាំងឡាយនៃព្រះវិហារដល់ទ្រង់។
ហើយព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា
តើអ្នករាល់គ្នាមិនយឺតយ៉ាវរបស់ទាំងនេះទាំងអស់ទេឬ?
ឧទ្ទិសប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាបុរាណដល់
នៅទីនេះនឹងមិននាំយដល់មួយដាក់លើមួយទៀត
ដល់មិនគួរបានបំផ្លាញចោលឡើយ។ ម៉ាថាយ 24:1, 2

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវចាកចេញពីព្រះវិហារ ទ្រង់មិនបានបញ្ចប់មកវិញទៀតឡើយ។
នៅក្នុងខ្សែក្រវាញនៃជំពូកមុកប្រាំ ព្រះយេស៊ូវបានបុរាណសាសនាជំនុំជម្រះលើសាសនាអែទីតុយ
ហើយការជំនុំជម្រះនោះគួរឲ្យមានបុរាណជា «រំលឹក» ចំនួនប្រាំបី
ដូចនេះវាជាការក្នុងបន្ទប់នូវព្រលឹងប្រាំបីនៃលើកិយ យប់ថ្ងៃនៃប្រាំបីនៃការកាត់ស្រក

ចុងទីបំផុតនៃការរស់ឡើងវិញ និងជំនាន់ទាំងបួនរបស់អប្បហំកុនុងរយៈពេល 430 ឆ្នាំ និងបន្តតទៅមុខទៀត។ លេខ «បុរាណ» ក្នុងក្បាលនេះ សុំបន្តនឹងលើកក្នុងក្បាល។

ឧប្បហំកុនុងគុណបុរាណថា អ្វីៗទាំងអស់នេះនឹងកើតមកលើជំនាន់នេះ។

ឱយបូសាឡីម អើយ យបូសាឡីម អ្នកដល់សម្លាប់ពួកហោរា
ហើយគប់ដុំថ្មលើអស់អ្នកដល់គ្រូរូបនាគមកដល់អ្នក
អញបានចង់ប្រមូលកូនចៅរបស់អ្នកជុំគុណជាញឹកញាប់
ប្រៀបដូចម្តេចប្រមូលកូនរបស់វានៅក្រោមស្នាមរបស់វា
តែអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមឡើយ! មើលចុះ
ផ្ទះរបស់អ្នកគ្រូរូបនាគទុកឲ្យនរណាស្នាក់ផ្ទះដល់អ្នករាល់គ្នា។

ដំបូងឧប្បហំកុនុងគុណថា ចាប់ពីពេលនេះទៅ
អ្នករាល់គ្នានឹងមិនឃើញឧប្បហំកុនុងឡើយ ទាល់តែអ្នករាល់គ្នានិយាយថា
«សូមព្រះបុរាណដល់ព្រះអង្គគង់លើយាងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់»។ ម៉ាថាយ
23:36-39។

ម៉ាថាយ ជំពូក ២២ បញ្ចប់ដោយរូបបង្ហាញអំពីការចងមនុស្សសាក្សីក៏ជាហេតុ
ហើយបញ្ចប់ដោយការប្រសើរទាក់ទងចុងក្រោយរវាងព្រះគ្រីស្ទ
និងជនយូដាដែលចូលចិត្តជជែកចម្លែក។ បន្ទាប់មក នៅជំពូក ២៤
ទ្រង់ចាកចេញពីព្រះវិហារជាលើកចុងក្រោយ
ដោយបញ្ជាឲ្យព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់សម្រាប់អីស្រាអែលបុរាណ។
ជំពូកនេះបញ្ចប់នៅក្នុងដំណើរការចាប់ផ្តើម ដោយសេចក្តីប្រកាសថា
ផ្ទះរបស់ពួកគេគ្រូរូបនាគទុកឲ្យពួកគេទេ ហើយអ្វីដែលទ្រង់បានហៅថា
ព្រះដំណាក់នៃព្រះបិតារបស់ទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់បានសម្ភាសព្រះវិហារជាលើកដំបូង
ឡើយនេះបានក្លាយជាផ្ទះរបស់ជនយូដាដែលទទេ។

នៅក្នុងជំពូកទី 24 ព្រះយេស៊ូវនឹងឆ្លើយតបនឹងសំណួរអំពីព្រះវិហារ
និងអំពីការបំផ្លាញរបស់វាដែលកំពុងខិតជិតមកដល់។
ការបំផ្លាញនោះគ្រូរូបនាគឡើងក្នុងជំនាន់នោះឯង ដល់ជំនាន់នៃព្រះគ្រីស្ទ
ទ្រង់បានចាកចេញពីព្រះវិហារនោះដោយមិនគួរឡប់មកវិញឡើយ ដូចនេះ
ការព្យាយាមដែលទ្រង់បានប្រកាសចេញមក គឺសំដៅលើអីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ
មិនមែនអីស្រាអែលតាមអក្សរឡើយ។ នៅពេលព្រះគ្រីស្ទចាកចេញពីព្រះវិហារ
ដល់គឺជាក្រុមជំនុំសេនេដ អង្គនៃទីសុទ្ធ ឡាវឌីសេ
ដូចដែលទ្រង់បានផ្ទៀងផ្ទាត់អីស្រាអែលបុរាណ នាពេលដូចគ្នានោះ
ព្រះវិហារមនុស្សសន្តិមួយសន្តិមួយនៃប្អូនប្អូនពាន់នាក់
នឹងគ្រូរូបនាគជាប់ជាមួយនឹងព្រះវិហារដ៏ទៃវេកាព្រាហ្មណ៍។
នៅពេលព្រះយេស៊ូវចាកចេញពីព្រះវិហាររបស់អីស្រាអែលបុរាណ
ទ្រង់បានលង់លះប្រជានុគុណនៃសេចក្តីសញ្ញាពីមុនរបស់ទ្រង់ជារៀងរហូត។

ជំពូកទីដប់មួយរហូតដល់ជំពូកទីមកដល់នៃម៉ាថាយ គឺជាអូមហេតុចំពោះខុសបែនទាក់ទងជំពូក
ទីដប់មួយដល់ទីមកដល់នៃក្នុងសង្រ្គោះក្នុងលោកុប្បត្តិ។
នៅពេលខុសបែនទាក់ទងចាប់ផ្តើមនៃក្នុងលោកុប្បត្តិ ជំពូកទីដប់មួយ
វាសម្រាប់ផងដែរនូវការចាប់ផ្តើមនៃហែបលៃ
និងសេចក្តីសញ្ញានៃសេចក្តីស្លាប់របស់ហែបលៃ

ដដែលឈានដល់ការបំពេញជាអ្នកហេតុការណ៍របស់រដ្ឋនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់ប្រាំពីរ ខទីដប់មួយ ដដែលជាដដែលស្ថិតនៅចំណុចដាច់ពីគ្នាបុរាណនៃបណ្តាខទាំងឡាយដដែលបង្កើតជាជំពូកទីដប់មួយរហូតដល់ទីមុខត្រីវិ

ចំណុចកណ្តាលនៃជំពូកទីដប់មួយដល់ទីមុខត្រីវិក្នុងលោកបុប្ផត្ថិ ម៉ាថាយ និងវិវរណៈ នីមួយៗសុទ្ធតែស្ថិតនៅក្នុងចំណុចដដែលនៃសញ្ញា ឬទង់សញ្ញាក្នុងក្រុមហ៊ុនរបស់វា។ នៅក្នុងលោកបុប្ផត្ថិ វាគឺជាការកាត់ស្របកែច្នៃលើឯកសារ នៅក្នុងម៉ាថាយ វាគឺជាពាក្យសន្យា និងចម្លងដដែលព្រះគ្រីស្ទនិងសង្គមវិហាររបស់ទ្រង់នៅលើនោះ ហើយនៅក្នុងវិវរណៈ វាគឺជាសក្ខីសាហាវក្នុងក្រុមហ៊ុន ដដែលផ្តល់ឱកាស ហើយមាន ហើយនឹងឡើងមកដដែលជាអង្គទីប្រាំបី ជាអង្គដដែលមកពីប្រាំពីរ ហើយបន្តទៀតមកក្នុងរូបការជាមួយនាគ។

ដប់មួយ និង មុខត្រីវិ ជានិមិត្តសញ្ញាដដែលសម្គាល់ការរួមបញ្ចូលគ្នារវាងភាពទេវភាព និងមនុស្សជាតិ ដដែលនេះហើយជាបុរាណបទដ៏ខ្លាំងនៃសញ្ញាដដែលតំណាងដោយព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់សរសេរព្រះតួអក្សររបស់ទ្រង់លើចិត្ត និង គំនិតរបស់យើង។ ១១ និង ២២ ជានិមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីសញ្ញារបស់មនុស្សមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក ២៣ បញ្ជីភាពក្នុងក្រុមហ៊ុនមានទទួលបានចំនួនប្រាំបី ហើយនៅក្នុងពេលដដែលនោះ បញ្ជីភាពពិតប្រាកដបានចាក់បុរេដាក់។ ពួកបូជាចារ្យក្នុងរូបការក្រៃបីសុទ្ធតែអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ ហើយនៅថ្ងៃទីប្រាំបី ពួកគេចាប់ផ្តើមបម្រើ។

វាមិនមែនជារឿងចង្អុលទេ ដដែលការក្រៃបីសុទ្ធតែអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃរបស់ពួកបូជាចារ្យ ដដែលនាំឱ្យការបម្រើរបស់ពួកគេចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីប្រាំបី បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងគម្ពីរជនគណនា ជំពូក ៨ ខ ១ ពីព្រោះ «៨១» ជានិមិត្តសញ្ញារបស់ពួកបូជាចារ្យ។

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលមកកាន់លោកម៉ូសេថា៖ «ចូរនាំអំពីនិងកូនបុរសរបស់គាត់មកជាមួយទាំងសម្បត្តិរបស់គាត់ បុរេដាក់តាំងគោលយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់គង្វាលលោះហាប ចៀមឈមលើវិញ និងកន្ទុកកន្ទប់ឥតមម្លេយផង។ ហើយចូរប្រមូលជំនុំទាំងមូលមកជួបជុំគ្នានៅមុខទ្វារគូរសាលជំនុំ»។ លោកម៉ូសេក៏មានធុរៈតាមដដែលព្រះយេស៊ូវមានបង្គាប់គាត់ ហើយជំនុំទាំងមូលក៏មានប្រមូលជួបជុំគ្នានៅមុខទ្វារគូរសាលជំនុំ។ លោកម៉ូសេមានបុរសសន្តិទៅកាន់ជំនុំថា៖ «នេះហើយជាការដដែលព្រះយេស៊ូវមានបង្គាប់ឱ្យធុរៈ»។ ...

ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវចង្អុលពីទ្វារពន្លឺនៃក្រុមជំនុំអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃឡើយ ដរាបទាល់តែថ្ងៃនៃការក្រៃបីសុទ្ធតែអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះដដែលមានធុរៈនៅថ្ងៃនេះ ព្រះយេស៊ូវមានបង្គាប់ឱ្យធុរៈដូចនេះ ដើម្បីបង្កើនឯកសារហាបសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ដូចនេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្មានថាមានទ្វារពន្លឺនៃក្រុមជំនុំទាំងមូលទាំងយប់ អស់ប្រាំពីរថ្ងៃ ហើយកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីបំប៉នសុលាឡើយ

ដុបិកខ្ញុំឮបានទទួលបងគាប់មកដូចនេះ។ ហើយអធិវិន និងកូនបុរសរបស់គាត់បានផ្ទុយ
គ្រប់ការទាំងអស់ដែលព្រះយេស៊ូវបានបងគាប់តាមរយៈដៃរបស់ម៉ូសេ។
ហើយក៏មានឡើងនូវច្បាប់ថ្មីបំផុត ម៉ូសេបានហៅអធិវិន និងកូនបុរសរបស់គាត់
ព្រមទាំងពួកចាស់ទុំនៃសាសន៍អ៊ីស្រាអែល; ហើយគាត់បាននិយាយទៅអធិវិនថា
ចូរយកកូនគោឈ្មោះលើយកុម្មេងមួយសម្រាប់ជាដង្កាយហាប
និងចៀមឈ្មោះលើមួយសម្រាប់ជាដង្កាយដុតថ្ងាយ ដោយឥតសំពៅហុមង
ហើយថ្ងាយវានៅចំពោះព្រះយេស៊ូវ។ ... ហើយម៉ូសេបាននិយាយថា
នេះហើយជាការដែលព្រះយេស៊ូវបានបងគាប់ឲ្យអនុករាល់គ្នាផ្ទុយ;
ហើយសិរីល្អអររបស់ព្រះយេស៊ូវនឹងលេចមកដល់អនុករាល់គ្នា។ ...
ហើយអធិវិនបានលើកដៃរបស់គាត់ទៅកាន់បុរាជាន ហើយបុរាជានពង្សនៃពួកគេ
រួចចុះមកពីការថ្ងាយដង្កាយហាប និងដង្កាយដុតថ្ងាយ និងដង្កាយមក្រីភាព។
ហើយម៉ូសេ និងអធិវិនបានចូលទៅក្នុងពន្លាតនៃក្រុមជំនុំរួចបានចេញមក
ហើយបុរាជានពង្សនៃបុរាជាន;
ហើយសិរីល្អអររបស់ព្រះយេស៊ូវបានលេចមកដល់បុរាជានទាំងអស់។
ហើយមានភ័យចង្អុលចេញមកពីចំពោះព្រះយេស៊ូវ ហើយបំផ្លាញដង្កាយដុតថ្ងាយ
និងខ្នាតនៃសាសន៍លើអាសនៈ; កាលបុរាជានទាំងអស់បានយឺតដូចនេះ
ពួកគេក៏ស្រែកឡើង ហើយក្រាបមុខចុះដល់ដី។ លើកទី៨ 8:1-5, 33-36; 9:1, 2, 6, 22-24។

ជំពូកទីមុខបី កំពុងសម្ភាសន៍ពួកលើក្នុងក្រុម
ដែលត្រូវបានបើកសម្តែងនៃពេលវេលាដែលពួកលើកពីតុលាការត្រូវបានបោះត្រា។
ជំពូកទីមុខបី និមិត្តរូប
បញ្ចប់ដោយគ្មានមនុស្សណាម្នាក់សួរព្រះយេស៊ូវបន្ថែមទៀតឡើយ
ហើយបន្ទាប់មក ក្នុងជំពូកទីមុខបី ទ្រង់បានប្រកាសទេសាទាំងបួនបី ដោយសម្ភាសន៍ថា
រយៈពេលសាកល្បងរបស់សាសនាខ្មែរបានបិទបញ្ចប់ហើយ ហើយថា
ការជំនុំជម្រះអនុវត្តទោសត្រូវចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលានេះ។ ក្នុងជំពូកទីមុខបួន
ទ្រង់សម្ភាសន៍ព្រះវិហារជាផ្លូវរបស់ពួកយូដា។
វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការមើលយឺតយ៉ាវដល់ដោយនៃក្នុងជំពូកទាំងនេះ។

ជំពូកទីដប់មួយដល់ជំពូកទីមុខបីនៃព្រះគម្ពីរនិមិត្តរូប
កំពុងបង្ហាញអំពីការបញ្ចប់នៃការបោះត្រាលើមនុស្សមួយនៃសិបបួនពាន់នាក់
ក្នុងបរិបទនៃចេតុតិសញ្ញារបស់ព្រះជាមួយនឹងបុរាជានដែលបានផ្ទុយនៃសាសន៍។
និមិត្តរូបនិមិត្តរូបរបស់ប៉ាលេស្ទីននៅក្នុងអាណាហ្គា ជំពូកទីដប់មួយ
និងនិមិត្តរូបនិមិត្តរូបរបស់ទ្រង់នៅក្នុងអូមហេតា ជំពូកទីមុខបី
បន្ថែមទៅក្នុងសាច់រឿងដែលស្ថិតនៅក្នុងជំពូកទាំងនេះ។

ជំពូកទីមុខបីគឺជាការប្រោសលោះ
គឺជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃព្រះជាតិជាមួយនឹងមនុស្សជាតិ
ដូចដែលតំណាងដោយលេខមុខបី។ ប៉ុន្តែ
ជំពូកនេះកំពុងរៀបរាប់អំពីការជំនុំជម្រះដោយអំណាចអនុវត្តចំពោះសួរអាក្រក់
ពួកបុរាណិកក្នុងក្រុម និងពួកលើកក្នុងក្រុម។ បុរាណិកគ្រប់រូបជាលើក
ប៉ុន្តែមិនមែនលើកគ្រប់រូបជាបុរាណិកទេ។ ក្នុងចំណោមពួកពុទ្ធសាសន៍របស់លើក
មានតែខ្មែរណាម្នាក់របស់អធិវិនប៉ុណ្ណោះ ដែលមានសិទ្ធិសមស្របសម្រាប់ភាពជាបុរាណិក។
ព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់ថា ពួកលើកនឹងចាប់ផ្តើមបម្រើនៅអាយុមុខបី
ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមរបស់កូហាថ និងបម្រើនៅអាយុសាមសិប។

ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកម៉ូសេ និងលោកអារ៉ុនថា៖
«ចូររាប់ចំនួនកូនចៅរបស់កោះហាត ក្នុងចំណោមកូនចៅលើ
តាមគ្រួសាររបស់ពួកគេ តាមវង្សសត្វកូលបិតារបស់ពួកគេ
ចាប់ពីអាយុសាមសិបឆ្នាំឡើងទៅ ដល់ហាសិបឆ្នាំ គ្រប់អ្នកដែលចូលមកបម្រើ
ក្នុងកងការងារ ដើម្បីបំពេញកិច្ចការនៅក្នុងស្ថានបុរេជំនុំ»។ ជនគណនា ៤៖១-៣

ចំនួន «30» តំណាងឲ្យពួកសង្ឃឹមដែលស្ថិតក្នុងពូជពង្សសាមរបស់កោះហាត
ដែលជាបុត្ររបស់លើ ហើយបុត្ររបស់កោះហាតគឺអារ៉ាម ដែលជាបិតារបស់អារ៉ុន។
លើមានន័យថា «មានភ្នាក់ងារ ឬ មានរូបជាមួយព្រះ»។ កោះហាតមានន័យថា
«មានបុរមូលផ្តុំជុំវិញវត្តមានរបស់ទ្រង់»។ អារ៉ាមមានន័យថា «បុរាណដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់»
ហើយអារ៉ុនមានន័យថា «អ្នកកាន់ពន្ធលើ ឬ អ្នកសម្រុះសម្រួលដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់»។ រួមគ្នា
ពួកគេបង្ហាញពីចលនាមួយពីសមុទ្រក្រហមទៅសីណាយ
ដោយហេតុនេះហើយជាកូនសែចេក្នុងសញ្ញាណព្រះ
និងមនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់នាក់
ដែលជាព្រះវិហារមនុស្សដែលរួមជាមួយព្រះវិហារដ៏ទេវភាព
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទលាតព្រះហស្តទ្រង់ចេញជាលើកទីពីរ
ដើម្បីបម្រើមូលដ្ឋានបុរាណសត្វរបស់ទ្រង់ចូលក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់
ជាកូនសែដែលទ្រង់លើកពួកគេឡើង និងលើកតម្កល់ពួកគេ
ខណៈដែលពួកគេត្រូវបានបំភ្លឺដោយមហាបូជាច្បាស់លាស់
ដូចដែលទ្រង់បានបំភ្លឺសាដ្យាក់ មសោក និងអាបខេនកេ។

លេខ "30" តំណាងឲ្យរយៈពេលនៃការរៀបចំសម្រាប់ពួកសង្ឃឹម ហើយលេខ 25
ក្នុងនាមជាអាយុរបស់ពួកលើ ត្រូវយកមកអនុវត្តទៅលើលេខ 30 ជាជួរលើជួរ
ពីព្រោះសង្ឃឹមគ្រប់រូបសុទ្ធតែជាលើ ប៉ុន្តែមិនមែនលើគ្រប់រូបសុទ្ធតែជាសង្ឃឹមទេ។
លេខសាមសិបតំណាងឲ្យរយៈពេលនៃការរៀបចំដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1989
នៅពេលរលោចរលាយ
ហើយវាបញ្ចប់នៅពេលចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ លេខមុខប្រាំ
ក្នុងនាមជានិមិត្តសញ្ញានៃពួកលើ
ក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃការញែកចេញរវាងមនុស្សពីរថ្នាក់ផងដែរ
ហើយនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយពួកសង្ឃឹម វាក៏ណត់សម្គាល់ការញែកចេញមួយ។
លេខមុខប្រាំសម្គាល់ការញែកចេញរវាងពួកលើ
និងពួកលើក្នុងក្រុមដែលបានចុះហប់ថ្ងៃអាទិត្យ ហើយនៅក្នុងបរិបទនៃសង្គមពិត
និងលើពិត វាក៏បង្ហាញពីការបង្កើតមួយផងដែរ ទោះជាយ៉ាងណា
មិនមែនជាការញែកចេញក្នុងន័យអវិជ្ជមាន ដូចជាករណីពួកលើក្នុងក្រុមដែលបានចុះហប់ថ្ងៃទេ។

កូហាត គឺជាសាខាសំខាន់មួយក្នុងចំណោមសាខាទាំងបីរបស់ពួកលើ (រួមជាមួយនឹង
កេស៊ីន និងមេរី)។ ខុសពីសាខាបុរាណសត្វមានមកតាមរយៈអារ៉ុន
ដែលជាកូនចៅរបស់កូហាតដោយជាក់លាក់។ អារ៉ុនជាកូនចៅជំនាន់ទីបួនរបស់លើ ហើយ
សិទ្ធិពិសេសបំផុតត្រូវបានកំណត់ឲ្យសម្រាប់តែកូនចៅបុរសរបស់លោកនៅក្នុង
សាខាកូហាតនេះប៉ុណ្ណោះ។ ចំពោះពួកកូហាតទាំងមូល (គឺកូនចៅទាំងអស់របស់កូហាត)
ពួកគេមានកិត្យានុភាពក្នុងការសង្ខេបរបស់បរិសុទ្ធបំផុត
ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានផ្តល់ឲ្យសម្រាប់អារ៉ុនប៉ុណ្ណោះ
ដែលអាចបំពេញមុខងារបូជាច្បាស់លាស់នៃអាសនៈ និងក្នុងទីបរិសុទ្ធបានពិតប្រាកដ។
អារ៉ុនតំណាងឲ្យជំនាន់ទីបួនដូចគ្នានឹង «មនុស្សចាស់ៗ» ក្នុងយូអែល ឬ

«ពួកបុរសចំណាស់» ក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨ ដដែលក្បាបថ្វាយបង្គំព្រះអាទិត្យ។

បុរសឆ្នាំនៃបុរសគុណចំនួន 24 ក្រុម (ផុនកែ) សម្រាប់ពួកសង្ឃ (ហើយដូចគ្នានេះផងដែរ សម្រាប់ពួកលើសលែមនៃសង្ឃ ក្នុងគុណទីគាំទ្រ ដូចជាអ្នកកតត្តិ និងអ្នកយាមទ្វារ) គួរឲ្យមានបង្កើតឡើងដោយស្មោះត្រង់ដរាបដល់ 24 ក្រុម (ផុនកែ) ដើម្បីបំប៉នបុរសនៃបុរសគុណ (1 Chronicles 24:1-19)។ ដរាបដល់ ដោយមានជំនួយពីពួកសង្ឃសាស្ត្រ (ពីខ្ពស់ដល់ស្របសម្រាប់អលេអេសាវ) និងអប្សរា (ពីខ្ពស់ដល់ស្របសម្រាប់អីថាម៉ា) មានបង្កើតពួកគេ 24 ក្រុម (16 ក្រុមពីរដ្ឋសក្រក្នុងជំនួយរបស់អលេអេសាវ និង 8 ក្រុមពីអីថាម៉ា)។ គេបានចាប់ផ្តើមដើម្បីកំណត់លំដាប់នៃការបំប៉ន។

រនេនីមួយៗមានបុរសពីរៈពលមួយសប្តាហ៍ (ចាប់ពីថ្ងៃសៅរ៍ដល់ថ្ងៃសុក្រ) ពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ឬក្នុងទំរង់នៃទំរង់អស់បុរសម្នើមគុណក្នុងអំឡុងពេលបុណ្យធំៗ (បុណ្យវេលា បុណ្យទី៥០ និងបុណ្យហាវ)។ ដរាបដល់ គេបានរៀបចំពួកលើសលែមនៃសាស្ត្រាចារ្យ ២៤ នៃដូចគ្នា សម្រាប់ការកតត្តិ ការយាមទ្វារ ជាដើម (១ រហូតដល់ 23-26)។ បុរសឆ្នាំនៃគ្រូបង្ហាត់សិស្សសាស្ត្រ (២ រហូតដល់ 8:14) ហើយមានបុគ្គលិកដល់សម័យព្រះវិហារទីពីរ។ សាក្សី ជាឪពុករបស់យ៉ូហានបាទីស្ទ មានសុច្ឆន្ទៈក្នុងនៃរបស់អាប៊ីយ៉ា—លូកា 1:5; ១ រហូតដល់ 24:10។ លំដាប់នៃបុរសច្បាប់ទាំង ២៤ គួរឲ្យមានជំនួយដោយការចាប់ផ្តើមនៃ ហើយសាក្សីសុច្ឆន្ទៈក្នុងនៃរបស់អាប៊ីយ៉ា ដដែលក្នុងចំណោមនៃទាំងមុកប្លែក តំណាងឲ្យនៃ "ទីបំរើ"។ ឈ្មោះសាក្សីមានន័យថា "ព្រះឡង់នឹកចាំ" ហើយឈ្មោះឪពុករបស់គាត់ អាប៊ីយ៉ា មានន័យថា "ព្រះជាបិតារបស់ខ្ញុំ"។

ព្រះវរបិតាស្មោះស្ម័គ្របាននឹកចាំសេចក្តីសន្យារបស់ខ្លួន ដើម្បីលើកតាំងអ្នកនាំសាមុន ដដែលនឹងរៀបចំផ្សារសម្រាប់ព្រះមស្ថេសី។ ប៉ុន្តែ សាក្សីក៏ស្របគ្នាជាមួយនឹងច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យដដែល ពីព្រោះនៃទីនោះ ថ្ងៃសៅរ៍ ដដែលជាថ្ងៃដែលមនុស្សស្រូវចង់ចាំជានិច្ច នឹងក្លាយជាការសាកល្បងចុងក្រោយ។ សាក្សីតំណាងឲ្យសង្ឃមុន មកពីនៃអាប៊ីយ៉ា ដដែលនៃ "ទីបំរើ"។ សាក្សីមិនជឿសាររបស់ទេវតា ហើយគួរឲ្យមានផ្ទុយនៃឲ្យគេ រហូតដល់កំណើតរបស់យ៉ូហាន ជាគ្រូបង្ហាត់របស់គាត់។ នៅពេលយ៉ូហានបានកើតមក សាក្សីបានចូលរួមក្នុងការពិភាក្សាអំពីឈ្មោះរបស់យ៉ូហាន ហើយបន្ទាប់មកគាត់ក៏និយាយឡើងវិញ។ ការនិយាយតាមទំនាយអំពីថ្ងៃថ្ងៃក្រោយ គឺនៅពេលដែលសហរដ្ឋអាមេរិកនិយាយដូចជានាគ។

ហើយមានកើតឡើងថា នៅថ្ងៃទីបំរើ ពួកគេបានមកដើម្បីកាត់ស្រក់កុមារនោះ ហើយពួកគេបានហៅគាត់ថា សាក្សី តាមឈ្មោះឪពុករបស់គាត់។ ប៉ុន្តែមុនតាមរបស់គាត់មានឈ្មោះថា ទេ មិនដូចនោះឡើយ គាត់គួរឲ្យមានហៅថា យ៉ូហាន។ ហើយពួកគេបាននិយាយទៅនឹងថា ក្នុងចំណោមសាច់ញាតិរបស់អ្នក គ្មាននរណាម្នាក់ដែលមានឈ្មោះនេះឡើយ។ ហើយពួកគេបានផ្ទុយនៃឲ្យគេឲ្យឪពុករបស់គាត់ថា គាត់ចង់ឲ្យកុមារនោះមានឈ្មោះអ្វី។ គាត់ក៏បានសុំផ្តល់ឈ្មោះ ហើយសរសេរថា ឈ្មោះរបស់គាត់គឺ យ៉ូហាន។ ហើយទាំងអស់គ្នាបានសម្រេចក្តីអស្ចារ្យយ៉ាងខ្ពស់។

ហើយមាត់របស់គាត់ក៏បានបើកឡើងក្នុងរូបរាង ហើយអណ្តាតរបស់គាត់ក៏បានរួច
ហើយគាត់បាននិយាយ ហើយសរសើរលើតម្រកនៃព្រះជាម្ចាស់។ លូកា 1:59-64។

យ៉ូហាន ហាទីសូន ជាអ្នកកន្លែងនេទីបុរាណរបស់អប៊ីយ៉ា
ដូចដែលឪពុករបស់លោកក៏ជាដូចនោះដែរ។ នៅពេលគាត់ស្រក់យ៉ូហាន នៅថ្ងៃទីបុរាណ
ឈ្មោះរបស់លោកគួរមានផលសំបុត្រ។ យ៉ូហាន ហាទីសូន
តំណាងឲ្យអស់អ្នកដែលជាប្អូនប្រុស នៃដៃនាន់ទីបួន
ដែលស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញាជាមួយព្រះ
ជាព្រះអង្គដែលផ្តល់សំបុត្រឈ្មោះរបស់ពួកគេ (ពី Laodicea ទៅ Philadelphia)
ហើយបោះត្រាលើពួកគេដោយទិសមុខនៃសញ្ញាសញ្ញា
នៅពេលសហរដ្ឋអាមេរិកនិយាយដូចនាគ។

យើងជាព្រះវិហាររបស់ព្រះ។ ខុសបែនទាក់ទងនឹងសំដៅទៅលើព្រះវិហារ
កំពុងនិយាយទៅកាន់បុរសនិងស្ត្រីជាបុគ្គលម្នាក់ៗ
ហើយក៏និយាយក្នុងន័យសហគមន៍ផងដែរ ព្រោះក្រុមជំនុំរបស់ព្រះក៏ជាព្រះវិហារមួយដែរ។
ហើយជាក់ជាមិនខាន មានព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌មួយ
ហើយព្រះគ្រីស្ទជាអង្គគង់លើសង្គមព្រះវិហាររបស់ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះអង្គជាអ្នកដាក់គ្រឹះ
ហើយដាក់ថ្មកំពូលលើព្រះវិហារនោះ។ ក្នុងន័យដែលលេខ «25» ជានិមិត្តសញ្ញា លេខ 25
តំណាងឲ្យពួកលើ ដែលគួរមានជម្រះ (បំបែកចេញ) ពីពួកលើក្នុងក្រុមនៃក្រុម
ម៉ាឡាគី ជំពូក 3 ហើយដែលគួរមានបរិសុទ្ធផងដែរនៅក្នុងបទគម្ពីរដដែលនោះ។
នៅក្នុង អសេគោល ជំពូក 40 ដល់ 48 ព្រះវិហារនិមិត្តសញ្ញាមួយ
គួរមានពិពណ៌នាយ៉ាងលម្អិតខ្ពស់។ ទឹកនៃជីវិតហូរចេញពីព្រះវិហារនោះ
ហើយបំពេញផែនដី។

«អស្ចារ្យណាស់
គឺជាកិច្ចការដែលព្រះទ្រង់មានព្រះបំណងនឹងសម្រេចតាមរយៈអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់
ដើម្បីបិទព្រះនាមរបស់ទ្រង់ឲ្យបានរឿង។
ព្រះមានផ្ទៃមុខយ៉ូសែបក្នុងរូបជាបុរសពន្លឺដ៏រស់រវើកសម្រាប់ជាតិសាសន៍អស្ចារ្យ។
តាមរយៈយ៉ូសែប ជីវិតរបស់បុរសជាជនទាំងមូលនោះគួរមានរក្សាទុក។
ហើយតាមរយៈដានីយ៉ែល
ព្រះមានសង្គ្រោះជីវិតរបស់ពួកអ្នកបុរាណទាំងអស់នៅហាប៊ីឡូន។
ការរំលោភទាំងនេះមានផ្ទៃមុខជារៀងរាល់តាមរយៈរូបសញ្ញា;
វាបានបង្ហាញដល់បុរសជាជនអំពីព្រះពរខាងវិញ្ញាណ ដែលគួរមានផ្តល់ដូចពួកគេ
តាមរយៈការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះដែលយ៉ូសែប និងដានីយ៉ែលបានចុះបង្ហាញ។
ដូចនេះដែរ តាមរយៈបុរសជាតិគួរមានទំនាក់ទំនងនឹងព្រះផងដែរនៃ៖
ព្រះមានព្រះបំណងនាំព្រះពរទៅកាន់ពិភពលោក។ អ្នកផ្ទុកការគ្រប់គ្រង
ដែលព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់
អ្នកគ្រប់គ្រងដែលនឹងសម្រេចក្នុងស្ថានភាពរបស់ទ្រង់ដល់លោកិយ
គឺជាអ្នកផ្ទុកផ្ទៃការជាមួយព្រះ សម្រាប់ព្រះពរដល់មនុស្សជាតិ។
ដូចដែលគាត់ទទួលព្រះគុណពីព្រះអង្គគង់នៅក្នុងរូបនោះ ដើម្បីបិទកែច្នៃដល់អ្នកដទៃ
នោះពីអង្គសភាពទាំងមូលរបស់គាត់ក៏ហូរចេញដល់ព្រះនៃជីវិតខាងវិញ្ញាណ។
ព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកជាគ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យ
ដើម្បីបិទព្រះហស្តលើអំពើហិង្សាបានបង្កឡើងក្នុងគ្រួសារមនុស្ស;
ហើយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ដែលកំពុងផ្ទុកតាមរយៈអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់

ក៏បុរាណអំណាចពុទ្ធបាលដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ដល់មនុស្សសង្គមដែលលើសលែងដោយសារអំពើហាប
និងកំពុងរងទុក្ខ ជាអំណាចដ៏ល្អមានបុរសិទ្ធភាពសម្រាប់ទាំងរូបកាយ និងពរលើង។
«នោះចុងនៃនោះ» ព្រះគម្ពីរមានព្រះបន្ទូលថា
«នឹងមានបុរាណទឹកមួយបើកឡើងសម្រាប់ពូជពង្សសង្គម
និងសម្រាប់បុរាណជនក្នុងយូសាឡិម ដើម្បីសម្រាប់អំពើហាប
និងសម្រាប់សេចក្តីមិនបរិសុទ្ធ»។ សាការី 13:14
ទឹកនៃប្រភពនេះមានលក្ខណៈពុទ្ធបាល ដដែលនឹងពុទ្ធបាលទាំងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់រូបកាយ
និងភាពពិការខាងវិញ្ញាណ។»

«ពីបុរាណទឹកនេះហូរចេញជាទន្លេដ៏មហិមា
ដដែលបានឃើញក្នុងនិមិត្តរូបអសេគោល។ "ទឹកទាំងនេះហូរចេញទៅដល់ទិសខាងកើត
ហើយចុះទៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយហូរចូលទៅក្នុងសមុទ្រ។
កាលណាវាត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងសមុទ្រ នោះទឹកនឹងត្រូវបានប្រោសឱ្យជា។
ហើយវានឹងកើតមានឡើងថា គ្រប់សត្វមានជីវិតទាំងអស់ ដដែលចម្លែកទៅមក
នោះគ្រប់ទីកន្លែងដែលទន្លេទាំងនេះហូរទៅដល់ នឹងរស់នៅ....
ហើយនោះមាត់ទន្លេ នៅលើចុងទន្លេ ទាំងខាងនេះ និងខាងនោះ
នឹងដុះឡើងគ្រប់បុរាណទេសដ៏មហិមាជាអាហារ ដដែលស្ថិតិរបស់វានឹងមិនស្លឹកឡើយ
ហើយផលរបស់វាក៏មិនអស់ដែរ។ វានឹងបង្កកើតផលថ្លៃថ្លាតាមខ្សែរបស់វា
ពីព្រោះទឹករបស់វាហូរចេញពីទីបរិសុទ្ធ។ ហើយផលរបស់វានឹងសម្រាប់ជាអាហារ
ហើយស្ថិតិរបស់វានឹងសម្រាប់ជាផ្នែកនៃពុទ្ធបាល។" អសេគោល 47:8-12» Testimonies,
volume 6, 227.

ព្រះវិហាររបស់អសេគោល គឺជានិមិត្តរូបសញ្ញាពុទ្ធបាលដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត
ហើយយ៉ូហានត្រូវបានបង្គាប់នោះក្នុង ព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូក ១១ ឱ្យវាសំពះព្រះវិហារ
ប៉ុន្តែឱ្យទុកទីលានខាងក្រៅចោល។
នោះពេលយើងផ្ទុះនោះចំពោះព្រះវិហាររបស់អសេគោល យើងឃើញថា
លេខពីរដែលលេចធ្លោបំផុតនោះក្នុងទំហំរបស់ព្រះវិហារ គឺជាលេខឱ្យសង្គមភាព។ ៥០ ហត្ថ
គឺជាលេខដែលលេចធ្លោបំផុត ហើយវាត្រូវបាននិយាយឡើងវិញ ១១ ដង
ជាប្រវែងសរុបនៃសំណុំច្បាប់ទូទៅនីមួយៗ (អសេគោល 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, ល។)។ ៥០
ក៏ត្រូវបានប្រើសម្រាប់ប្រវែងជញ្ជាំង និងបន្ទប់ខ្នងផងដែរ (42:7-8)។
វាក៏ជាផ្នែកនៃលេខកាត់ច្រកទូទៅទាំងមូល
ចាប់ពីកម្រិតច្រកខាងក្រៅរហូតដល់កម្រិតច្រកខាងក្នុង។

២៥ ហត្ថ គឺជាវិមាត្រដែលលេចធ្លោជាងគេទីពីរ។ វាត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញ ១០
ដង ជាទីង និងបណ្តោយនៃសំណុំច្បាប់ (អសេគោល 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36)។
នោះពេលយើងមបញ្ចូលគ្នា ៥០ និង ២៥ បង្កកើតជាលំដាប់ចក្រណា ៥០ គុណនឹង ២៥
ដដែលមានភាពស្មើគ្នាសម្រាប់ទូទាំងប្រាំមួយ។ ការក្រដាបគុណវាង ៥០ និង ២៥ នេះគ្រប់
បណ្តាដល់លើសេចក្តីពិពណ៌នាផ្នែកស្តីពីបុគ្គលក្នុងនាមនៃបុរាណដែលនាំចូលទៅក្នុងតំបន់ខាងក្នុង។
នោះក្នុងអគារព្រះវិហារផ្ទាល់ មិនមានគ្រឹះមាត្រដូចសេណាមួយដែលត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញដោយមានភាពជាប្រព័ន្ធជ្រួតគ្នាបន្តនេះឡើយ។

ពួកលោកវិទ្យាចូលបម្រើការយ៉ាងសកម្មនោះអាយុ ២៥ ឆ្នាំ (ជនគណនា ៨:២៤៖
«ចាប់ពីអាយុមក្សេមប្រាំឆ្នាំឡើងទៅ ពួកគេត្រូវចូលមកបម្រើក្នុងកិច្ចការបម្រើនោះ»)។
ពួកគេបានបម្រើរហូតដល់អាយុ ៥០ ឆ្នាំ (ជនគណនា ៤:៣, ៣៩, ៤៣; ៨:២៥៖
«រហូតដល់អាយុហាសិបឆ្នាំ»)។ ដូច្នេះ

នេះផុតលំឡើងនូវរយៈពេលបម្រើយ៉ាងសកម្មមិត្តបុរាណ ២៥ ឆ្នាំ (៥០ - ២៥ = ២៥)។

ដូចនេះ រយៈពេលមកប្រាំឆ្នាំនៃការបម្រើរបស់ពួកលោក
ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយផ្ទាល់នៃក្នុងវិមាត្រមុខប្រាំគុយបិត
គណនីហាសិបគុយបិត ដល់គ្រប់ដណ្តប់លើទ្វារ
និងរចនាសម្ព័ន្ធនៃព្រះវិហារ—គឺជាកន្លែងតម្លៃដ៏ល្អបំផុតនៃការបម្រើ
វិមាត្រសំខាន់ៗនៃព្រះវិហាររបស់អសេគោល គឺព្រះវិហារនៃក្រុមជំនុំដ៏ល្អបំផុតនៃជ័យជម្នះ
និងនិម្មយរយសស៊ែបបួនពាន់នាក់
ត្រូវបានរចនាបែបស្ថាបត្យកម្មបញ្ចូលនៃក្នុងព្រះវិហារនោះផ្ទាល់
ដល់ពួកគេត្រូវបម្រើ ដូចគ្នានឹងក្រុមសមស្របបុរាណ
ត្រូវបានបង្កប់នៃក្នុងព្រះវិហារដ៏តម្លៃ ដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះត្រូវបម្រើ។ Palmoni
បានដាក់ហត្ថលេខារបស់ទ្រង់លើព្រះវិហារមនុស្សជាបុគ្គល
និងលើព្រះវិហារនៃបុគ្គលសហគមន៍ ដល់ត្រូវធ្វើជាកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់។

យើងនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះនៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«អស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងតំណែងទទួលខុសត្រូវ
មិនត្រូវបម្រើខ្លួនឱ្យទៅតាមគោលការណ៍នៃលោកិយ
ដល់សុទ្ធាញ្ញការបំពេញចិត្តខ្លួន និងការហួសហេតុនោះឡើយ
ព្រោះពួកគេមិនអាចទំនប់ទប់ព្រោះវាបានទេ; ហើយទោះបីពួកគេអាចក៏ដោយ
គោលការណ៍ដូចព្រះគ្រីស្ទក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើដូចនោះដែរ។
ត្រូវមានការបង្រៀនជាច្រើនយ៉ាង។ “តើទ្រង់នឹងបង្រៀនចំណេះដឹងដល់អ្នកណា?
ហើយនឹងធ្វើឱ្យអ្នកណាដឹងអំពីសេចក្តីបង្រៀន?
គឺដល់អស់អ្នកដែលបានផ្តាច់ពីទឹកដោះ ហើយបានដកចេញពីដើមឡូង។
ដូច្នេះត្រូវមានបញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ; បន្ទាត់លើបន្ទាត់
បន្ទាត់លើបន្ទាត់; គ្រងនេះបន្តិច ហើយគ្រងនោះបន្តិច។” ដូចនេះ
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ត្រូវនាំមកដាក់នៅមុខកូនៗដោយអត់ធុម៍
ហើយរក្សាទុកឱ្យស្ថិតនៅចំពោះពួកគេ
ដោយឱ្យពួកគេយល់ដឹងលើព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។
“ដូច្នេះទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ជននេះ ដោយបបួរមាត់អាក់អរ
និងដោយភាសាផ្សេងៗ ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា
នេះហើយជាការសម្រាក ដល់អ្នករាល់គ្នាអាចឱ្យអ្នកនឿយហត់បានសម្រាក;
ហើយនេះហើយជាការសរសើរស្វាយឡើងវិញ: តែពួកគេមិនព្រមស្តាប់ទេ។ ប៉ុន្តែ
ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ពួកគេដោយបញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ
បញ្ញត្តិលើបញ្ញត្តិ; បន្ទាត់លើបន្ទាត់ បន្ទាត់លើបន្ទាត់; គ្រងនេះបន្តិច
ហើយគ្រងនោះបន្តិច; ដើម្បីឱ្យពួកគេដើរទៅ ហើយដួលថយក្រោយ
ហើយត្រូវបំបាក់ ហើយត្រូវជាប់អន្ទាក់ ហើយត្រូវបាបយក។”
ហេតុអ្វី?—ពីព្រោះពួកគេមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់
ដែលបានមកដល់ពួកគេ។

«នេះមានន័យថា អស់អ្នកដែលមិនបានទទួលការបង្រៀន
ប៉ុន្តែបានប្រកាន់យកបុរាណរបស់ខ្លួន
ហើយបានធ្វើសេចក្តីជំនឿតាមគំនិតរបស់ខ្លួនឯង។
ព្រះអម្ចាស់ប្រទានការសាកល្បងដល់អ្នកទាំងនេះ ដើម្បីឱ្យពួកគេនឹងទទួលយកដំហារ
របស់ខ្លួនក្នុងការដើរតាមព្រះបន្ទូលដ៏ប្រសើររបស់ទ្រង់ ឬបដិសេធ»

ហើយបុរេវិវត្តតាមគំនិតរបស់ខ្លួនឯង ហើយបន្ទាប់មក
ព្រះអម្ចាស់នឹងទុកឲ្យពួកគេទទួលលទ្ធផលដ៏ប្រាកដនោះ។
នៅក្នុងគ្រប់ផ្សេងៗរបស់យើង នៅក្នុងគ្រប់ការបម្រើរបស់យើងចំពោះព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងថា «ចូរប្រគល់ចិត្តរបស់អ្នកមកឲ្យយើង»។
ព្រះទ្រង់ប្រាប់នូវវិញ្ញាណដដែលចុះចូល និងអាចទទួលការបង្រៀនបាន។
អ្វីដែលផុតពីឲ្យការអធិស្ឋាននូវភាពប្រសើររបស់វា គឺជាការពិតដែលថា
វាក្យវាបានដកដង្ហើមចេញពីចិត្តដែលពេញដោយសេចក្តីសុខស្រឡាញ់
និងការស្តាប់បង្គាប់។»

«ព្រះជាម្ចាស់ទាមទាររបស់ខ្លួនពីបុរេជនរបស់ព្រះអង្គគឺ បុរសនិប្បិក្កកនិយាយថា
ខ្ញុំមិនព្រមលះបង់ចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីប្រើប្រាស់នេះទេ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អនុញ្ញាត
ឲ្យពួកគេបន្តទៅតាមការវិនិច្ឆ័យដែលពួកគេសេចក្តីថាមានបុរេជនរបស់ខ្លួន
ដោយគ្មានបុរេជនពីសុចានស្តី រហូតដល់បទគម្ពីរនេះ [អសោយ 28:13] បានសម្រេច។
អ្នកមិនគួរនិយាយថា ខ្ញុំនឹងដើរតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះអម្ចាស់រហូតដល់ចំណុចមួយ
ដែលសុបិន្តនៃការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មកកាន់ជាប់នឹងគំនិតរបស់ខ្លួន
ដោយបដិសេធមិនឲ្យក្យវាបានបង្កើតឲ្យសុខដៀងតាមព្រះអម្ចាស់ឡើយ។
ចូរឲ្យសួរថា នេះជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ឬ? មិនមែនថា នេះជាមតិ
ឬការវិនិច្ឆ័យរបស់—ឬ?» សក្ខីភាពដល់អ្នកបម្រើព្រះ, 419។